IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2015/293

z dne 24. februarja 2015

o vpisu imena v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb (Liliputas (ZGO))

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil ([1]) ter zlasti člena 15(2) in člena 52(3)(b) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 50(2)(a) Uredbe (EU) št. 1151/2012 je bil zahtevek Litve za registracijo imena „Liliputas“ objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* ([2]).

(2) V ugovoru z dne 13. septembra 2013 in utemeljenem ugovoru z dne 8. novembra 2013 je Poljska nasprotovala registraciji v skladu s členom 51(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012. Ugovor se je štel za dopustnega.

(3) Komisija je z dopisom z dne 8. januarja 2014 zainteresirane strani pozvala, naj začnejo ustrezna posvetovanja, da bi dosegle dogovor v skladu s svojimi notranjimi postopki.

(4) Dogovor med Litvo in Poljsko ni bil dosežen.

(5) Ker dogovor ni bil dosežen, bi morala Komisija sprejeti sklep v skladu s postopkom iz člena 52(3)(b) Uredbe (EU) št. 1151/2012.

(6) V skladu s členom 10(1)(c) Uredbe (EU) št. 1151/2012 je vložnik ugovora trdil, da bi registracija imena „Liliputas“ kot zaščitene geografske označbe ogrozila obstoj delno enakega imena, blagovnih znamk ali proizvodov, ki so bili zakonito na poljskem trgu že precej dlje kot pet let pred datumom, ko je bil zahtevek za registracijo imena „Liliputas“ kot zaščitene geografske označbe objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* (15. junij 2013); vložnik ugovora trdi, da bi ta registracija ogrozila obstoj proizvoda z imenom „Liliput“, ki je poljski sir s podobnimi lastnostmi kot sir „Liliputas“, njegovo ime pa je fonetično podobno imenu „Liliputas“.

(7) Vložnik ugovora trdi, da se izraz „Liliput“ na Poljskem običajno uporablja za majhne proizvode, tudi za sir. Sir z imenom „Liliput“ na Poljskem zakonito proizvajajo in tržijo od leta 1971. V standardih, normah in tehničnih navodilih podjetij za uporabo surovin je sir „Liliput“ uvrščen med druge vrste sira, kot so gavda, edamec in ementalec. Ta izraz, ki se nanaša na poljski sir, je priljubljen med poljskimi potrošniki in nikakor ni povezan z litovskim sirom. Zato ga je treba obravnavati kot generični izraz za generični sir na Poljskem. Kar zadeva proizvod, ima poljski sir „Liliput“ podobne lastnosti, videz in dimenzije kot litovski sir „Liliputas“. Vložnik ugovora še navaja, da sta „Liliput“ in „Liliputas“ nenazadnje podobna proizvoda z generičnima imenoma. Registracija imena „Liliputas“ kot zaščitene geografske označbe bi poljskim proizvajalcem zato preprečila trženje njihovega sira „Liliput“ ali v vsakem primeru preprečila uporabo imena „Liliput“ za sir.

(8) Vložnik ugovora trdi tudi, da proizvod in ime ne izpolnjujeta zahtev za registracijo iz člena 5(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012. Kot je navedeno v objavljenem enotnem dokumentu, se sir imenuje „Liliputas“ zaradi svoje velikosti. Ime „Liliputas“ zato ne pomeni, da proizvod izvira iz točno določenega kraja, pač pa se tako kot poljski sir „Liliput“ nanaša samo na majhnost sira. Poleg tega značilnosti proizvoda niso povezane z njegovim geografskim poreklom, pač pa preprosto izvirajo iz zorenja v majhnih kroglah. Vpliv lokalne mikroskopske plesni *Penicillium pallidum* Smith na organoleptične lastnosti sira „Liliputas“ ni dokazan. Poleg tega naj bi dejstvo, da se je proizvod proizvajal v skladu z državnimi standardi v ZSSR (Zveza sovjetskih socialističnih republik), potrjevalo, da bi se lahko proizvajal kjer koli v ZSSR in da ni bil posebej povezan z določenim geografskim območjem. Sir „Liliputas“ bi tako morali obravnavati kot generični proizvod.

([1]) UL L 343, 14.12.2012, str. 1.
([2]) UL C 170, 15.6.2013, str. 46.

(9) Številnim poljskim proizvajalcem sira je bila odobrena zaščita blagovnih znamk, ki vsebujejo besedo „Liliput“, na primer registrirani besedni in figurativni znamki „Cheesland Liliput“ in „Ser Liliput“ ter prijavljeni besedni znamki „Serenada Liliput“. Proizvodnja poljskega sira „Liliput“ je precejšnja: leta 2013 je bilo 2 762 ton proizvedenih v industrijskem obsegu in trženih po vsej Poljski v 2 250 trgovinah, 4,8 % proizvodnje pa je bilo izvožene na trg EU. 90 % proizvodnje sira „Liliput“ se trži pod blagovno znamko. Po mnenju vložnika ugovora bi registracija imena „Liliputas“ kot zaščitene geografske označbe ogrozila obstoj takšnih blagovnih znamk.

(10) Kljub navedenim trditvam, ki jih je predložil vložnik ugovora, je ime „Liliputas“ primerno registrirati kot zaščiteno geografsko označbo iz naslednjih razlogov.

(11) Čeprav uporaba imena „Liliputas“ verjetno izvira iz majhnosti tega sira, je jasno, da je v Litvi to ime v pol stoletja izgubilo to povezavo z velikostjo in hkrati razvilo tesno povezavo z območjem proizvodnje. V Litvi je ime „Liliputas“ zdaj nedvomno povezano z ročno proizvedenim poltrdim fermentiranim sirom visoke kakovosti, ki se proizvaja v vasi Belvederis. Litovski potrošniki tega imena ne povezujejo s poljskim sirom ali standardno industrijsko proizvodnjo sira. Čeprav ime „Liliputas“ ni geografsko opredeljeno, je v skladu z opredelitvijo iz člena 5(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012, ki navaja, da je zaščitena geografska označba ime, ki opredeljuje proizvod s poreklom iz specifičnega kraja, regije ali države.

(12) Glede na navedeno imena „Liliputas“ ni mogoče obravnavati kot generično ime. Generična imena so imena, ki so sicer zgodovinsko povezana s krajem prvotne proizvodnje ali trženja proizvoda, na katerega se nanašajo, a so zdaj popolnoma ločena od prvotnega geografskega porekla. Za ime „Liliputas“ velja ravno nasprotno. Sprva je bilo ločeno od svojega geografskega porekla, zdaj pa je močno povezano s svojim območjem proizvodnje.

(13) Proizvod ima lastnosti in sloves, ki jih je mogoče pripisati njegovemu geografskemu poreklu. Čeprav je v objavljenem enotnem dokumentu navedeno, da je sir dobil ime „Liliputas“ zaradi svoje velikosti, pa je pojasnjeno, da dobi svoj posebni okus in aromo z zorenjem v majhnih kroglah z notranjo mikrofloro in mikroskopsko plesnijo *Penicillium pallidum* Smith, ki raste v kleteh na zadevnem geografskem območju. Ta plesen, ki je značilna za kleti v vasi Belvederis, daje siru „Liliputas“ značilno mlečno kislino, svež okus in aromo. Območje nudi plesni posebne pogoje za preživetje. Poleg tega ročna in nemehanska proizvodnja sira prispeva k ohranjanju in razvoju plesni. Sir „Liliputas“ ima tudi dobro dokumentiran in velik ugled kot vodilni proizvod litovske mlečne proizvodnje, kar je natančno opisano v objavljenem enotnem dokumentu.

(14) Razlike med siroma „Liliputas“ in „Liliput“ so zato precej očitne. Sira „Liliputas“ ni mogoče obravnavati kot generični proizvod.

(15) Kar zadeva trditev, da je sir „Liliputas“ ustrezal standardom ZSSR in se je zato lahko proizvajal kjer koli v ZSSR, je treba poudariti, da je bila v tistem času vključitev proizvodov v takšne standarde obvezna. Poleg tega ta okoliščina ne pomeni, da se je proizvod, kot je opisan v standardu, vključenem na pobudo Litve, proizvajal drugje. Od leta 1969 do leta 1979 je prejel številne nagrade, diplome, oznake kakovosti in medalje, pri čemer je bil dobro prepoznaven kot litovski sir, ki se proizvaja v vasi Belvederis.

(16) Izraz „Liliput“ je fonetično podoben izrazu „Liliputas“, ki se registrira. Obe imeni izvirata iz majhnosti sira. Čeprav je sir „Liliputas“ proizvod z izrazito posebnimi lastnostmi, značilnostmi in slovesom, pa je sir „Liliput“ v določenih vidikih podoben siru „Liliputas“. Glede na podobnost imen in videza proizvodov bi zaradi uporabe zaščite iz člena 13 Uredbe (EU) št. 1151/2012 uporaba imena „Liliputas“, če bo registrirano, lahko pomenila, da poljski proizvajalci sira ne bi mogli uporabljati izraza „Liliput“.

(17) Dokazi kažejo, da namen rabe izraza „Liliput“ ni bil izkoristiti sloves imena „Liliputas“. Potrošniki niso bili ali niso mogli biti zavedeni glede pravega porekla proizvodov. Dejansko imata proizvoda ločena trga, na katerih sta dobro znana in pravilno prepoznana. Iz teh razlogov, in ker je bilo dokazano, da se je označba „Liliput“ zakonito uporabljala na podlagi stalne in poštene rabe že najmanj 25 let, preden je bil pri Komisiji vložen zahtevek za registracijo imena „Liliputas“, bi bilo zaradi pravičnosti in tradicionalne rabe treba odobriti maksimalno prehodno obdobje iz člena 15(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012.

(18) Iz te ugotovitve ne izhaja, da uporaba izraza „Liliput“ postane nezakonita. V skladu s členom 41(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 velja, da če je ob upoštevanju vseh ustreznih dejavnikov in zlasti obstoječega stanja na področjih potrošnje in zadevnih nacionalnih pravnih aktov ali pravnih aktov Unije mogoče ugotoviti, da je izraz „Liliput“ postal generičen, potem registracija imena „Liliputas“ ne vpliva na uporabo tega imena.

(19) Blagovne znamke, ki vsebujejo izraz „Liliput“ in so bile prijavljene, registrirane ali z uporabo v dobri veri potrjene na ozemlju Unije pred zahtevkom za registracijo sira „Liliputas“ kot zaščitene geografske označbe, se lahko v skladu s členom 14(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 še naprej uporabljajo in obnavljajo za ta proizvod, če so sicer izpolnjene splošne zahteve iz zakonodaje o blagovnih znamkah.

(20) Glede na navedeno bi bilo treba ime „Liliputas“ vpisati v register zaščitenih označb porekla in zaščitenih geografskih označb.

(21) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za politiko kakovosti kmetijskih proizvodov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ime „Liliputas“ (ZGO) se registrira.

Ime iz prve alinee opredeljuje proizvod iz skupine 1.3 Siri iz Priloge XI k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 668/2014 ([1]).

Člen 2

Izraz „Liliput“ se lahko uporablja za označbo sira, ki ne ustreza specifikaciji za sir „Liliputas“, za obdobje petnajstih let od datuma začetka veljavnosti te uredbe.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 24. februarja 2015

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNCKER

([1]) Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 668/2014 z dne 13. junija 2014 o pravilih za uporabo Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 179, 19.6.2014, str. 36).